

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 102 din 14 iulie 2005
privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale
Uniunii Europene și Spațiului Economic European

Text în vigoare începând cu data de 2 ianuarie 2007

Text actualizat în baza actelor normative modificatoare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 30 decembrie 2006:

- Legea nr. 260/2005, prin care a fost aprobată cu modificări Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005;*
- Ordonanța Guvernului nr. 30/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 500/2006;*
- Legea nr. 500/2006.*

NOTĂ:

Prin Hotărârea Guvernului nr. 1864/2006 au fost aprobate Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European.

Având în vedere necesitatea stabilirii cadrului juridic pentru libera circulație a cetățenilor Uniunii Europene pe teritoriul României, bazată pe reducerea formalităților administrative, obiectiv principal în aplicarea Planului de acțiune Schengen, și că implementarea fără întârziere a acestui plan constituie una dintre sarcinile a căror neîndeplinire poate sta la baza activării clauzei de amânare a aderării României la Uniunea Europeană, fapt care justifică situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,
în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 1

Prezenta ordonanță de urgență stabilește condițiile în care cetățenii Uniunii Europene și ai statelor membre ale Spațiului Economic European și membrii acestora de familie își pot exercita dreptul la liberă circulație, de rezidență și de rezidență permanentă pe teritoriul României, precum și limitele exercitării acestor drepturi din motive de ordine publică, securitate națională sau sănătate publică.

ART. 2

(1) În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. cetățean al Uniunii Europene - orice persoană care are cetățenia unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene;
2. stat membru - stat membru al Uniunii Europene;
3. membru de familie:

a) soțul sau soția;
b) descendenții în linie directă, indiferent de cetățenie, care nu au împlinit vârsta de 21 de ani sau care se află în întreținerea cetățeanului Uniunii Europene, precum și cei ai soțului/soției;

c) ascendenții în linie directă, indiferent de cetățenie, care se află în întreținerea cetățeanului Uniunii Europene, precum și cei ai soțului/soției;

4. drept de rezidență - dreptul cetățeanului Uniunii Europene de a rămâne și de a locui pe teritoriul României, în condițiile legii;

5. rezident - cetățean al Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia care își exercită dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României, în condițiile legii;

6. persoană aflată în întreținere - orice alt membru de familie, indiferent de cetățenie, care nu se încadrează în definiția prevăzută la pct. 3 și care, în țara de origine ori de proveniență, se află în întreținerea sau gospodărește împreună cu cetățeanul Uniunii Europene ori se află în situația în care, din motive medicale grave, este necesară asistența personală a acestuia;

7. partener - persoana care conviețuiește cu cetățeanul Uniunii Europene, dacă parteneriatul este înregistrat conform legii din statul membru de origine ori de proveniență sau, în cazul în care parteneriatul nu este înregistrat, relația de conviețuire poate fi dovedită.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, sintagmele activitate dependentă și activitate independentă sunt definite potrivit art. 7 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 3

(1) Cetățenii Uniunii Europene, precum și membrii familiilor lor, care își exercită dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României, beneficiază de drepturile și libertățile recunoscute prin Tratatul privind Uniunea Europeană, cum ar fi:

a) se bucură de protecția generală a persoanelor și a averilor, garantată de Constituție și de alte legi, precum și de drepturile prevăzute în tratatele Uniunii Europene și în alte tratate internaționale la care România este parte;

b) se pot deplasa liber și își pot stabili reședința sau, după caz, domiciliul oriunde pe teritoriul României;

c) beneficiază de măsuri de protecție socială din partea statului, în aceleași condiții ca și cetățenii români;

d) au dreptul să verifice datele personale înscrise în documentele oficiale eliberate de autoritățile române și, când este cazul, să solicite corectarea sau eliminarea unor date care nu corespund realității;

e) au acces neîngrădit pe piața forței de muncă din România, sub rezerva aplicării măsurilor tranzitorii prevăzute în Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, precum și la desfășurarea altor activități de natură economică, în condițiile legii aplicabile cetățenilor români;

f) au acces neîngrădit la activitățile școlare și de instruire în cadrul sistemului național de învățământ.

(2) Persoanele aflate în întreținere, precum și partenerul beneficiază de drepturile membrilor de familie ai cetățeanului Uniunii Europene privind intrarea și rezidența pe teritoriul României, în condițiile stabilite de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Exercițarea unui drept sau îndeplinirea unei formalități administrative de către cetățenii Uniunii Europene ori de către membrii lor de familie nu este condiționată de

posesia unui document eliberat de autoritățile române în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, dacă, prin orice alt mijloc de probă, persoana interesată dovedește că este beneficiară a aceluși drept.

ART. 4

Pe timpul șederii în România cetățenii Uniunii Europene, precum și membrii familiilor lor sunt obligați să respecte legislația română.

CAP. 2

Intrarea, rezidența și ieșirea pe/de pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene, precum și a membrilor familiilor lor

SECȚIUNEA 1

Intrarea pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene, precum și a membrilor familiilor lor

ART. 5

(1) Intrarea cetățenilor Uniunii Europene pe teritoriul României este permisă prin toate punctele de trecere a frontierei de stat deschise traficului de persoane, cu condiția prezentării documentului național de identitate, a pașaportului sau a unui document eliberat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență pentru cetățenii Uniunii Europene, valabil, fără a se aplica ștampila de intrare de către organele poliției de frontieră în oricare dintre aceste documente.

(2) Membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene pot intra pe teritoriul României în baza unui pașaport valabil și a vizei de intrare, cu excepția cazurilor în care obligativitatea obținerii vizei este desființată în condițiile legii.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României acordă persoanelor prevăzute la alin. (2) viza de intrare pe teritoriul României. Condițiile pentru eliberarea vizei se stabilesc prin norme metodologice.

(4) Membrul de familie care nu este cetățean al Uniunii Europene, dar care este în posesia unui document valabil, care atestă rezidența pe teritoriul unui alt stat membru în calitate de membru de familie al unui cetățean al Uniunii Europene, este scutit de la obligativitatea obținerii unei vize. Organele poliției de frontieră nu aplică ștampila de intrare sau de ieșire în pașaportul persoanelor din această categorie.

ART. 6

(1) Cetățenilor Uniunii Europene, precum și membrilor familiilor lor li se refuză intrarea pe teritoriul statului român numai în următoarele situații:

a) dacă nu prezintă documentele corespunzătoare prevăzute la art. 5 și nu fac dovada, prin orice alt mijloc, că beneficiază de dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României;

b) dacă au fost declarați indezirabili, în condițiile legii, sau dacă împotriva acestora a fost dispusă măsura interzicerii intrării pe teritoriul României în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

c) există indicii temeinice că persoana în cauză constituie o amenințare reală și prezentă la ordinea publică, securitatea națională sau sănătatea publică.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. a), înainte de comunicarea refuzului permiterii intrării pe teritoriul României, persoanei i se acordă o perioadă de timp pe care o consideră necesară, în care să dovedească îndeplinirea condițiilor de intrare sau faptul că beneficiază de dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României. Organele poliției de frontieră acordă tot sprijinul necesar pentru clarificarea situației persoanei în cauză, inclusiv prin eliberarea vizei de intrare pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, în cazuri excepționale, după analizarea situației persoanei în cauză.

(3) Refuzul permiterii intrării pe teritoriul României se comunică de către organele poliției de frontieră de îndată, în scris, împreună cu motivele care au stat la baza dispunerii acestei măsuri, indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată.

(4) Împotriva refuzului permiterii intrării pe teritoriul României se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială se află sediul organului emitent al actului administrativ contestat. Instanța soluționează de urgență și cu precădere, pronunțându-se prin hotărâre. Cererea se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.

(5) Introducerea acțiunii în contencios administrativ împotriva refuzului permiterii intrării pe teritoriul României nu suspendă executarea măsurii.

SECȚIUNEA a 2-a

Ieșirea de pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene, precum și a membrilor familiilor lor

ART. 7

Cetățenii Uniunii Europene, precum și membrii familiilor lor pot părăsi teritoriul României pe baza prezentării documentelor și cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor privind aplicarea ștampilei de către organele poliției de frontieră, prevăzute la art. 5.

ART. 8

(1) Cetățenilor Uniunii Europene sau, după caz, membrilor familiilor lor nu li se permite ieșirea din țară în următoarele situații:

a) *** Abrogată

b) sunt învinuite sau inculcate într-o cauză penală și a fost dispusă instituirea unei măsuri preventive, în condițiile Codului de procedură penală;

c) au fost condamnate și au de executat o pedeapsă privativă de libertate.

(2) Refuzul permiterii ieșirii de pe teritoriul României se comunică de către organele poliției de frontieră în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (3). Împotriva refuzului permiterii ieșirii se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă. Procedura prevăzută la art. 6 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(3) *** Abrogat

(4) Măsura de nepermitere a ieșirii încetează de drept dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) sau c) dovedește, cu documente emise de autoritățile competente, potrivit legii, că:

a) s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, a fost achitată sau s-a dispus încetarea procesului penal;

b) a executat pedeapsa, a fost grațiată, beneficiază de amnistie sau a fost condamnată, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

SECȚIUNEA a 3-a

Rezidența pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene, precum și a membrilor familiilor lor

ART. 9

În termen de cel mult 15 zile de la data intrării pe teritoriul României, cetățenii Uniunii Europene sau, după caz, membrii familiilor lor au obligația de a se prezenta la cea mai apropiată formațiune teritorială a Poliției Române, a Poliției de Frontieră Române sau a Autorității pentru străini, pentru a-și declara prezența în România.

ART. 10

(1) Pe durata șederii în România, cetățenii Uniunii Europene sau, după caz, membrii familiilor lor sunt obligați să declare la formațiunile teritoriale ale Autorității pentru străini, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, următoarele:

- a) orice modificare intervenită cu privire la nume, prenume, cetățenie și adresă;*
- b) în cazul membrilor de familie care nu au cetățenia Uniunii Europene, orice schimbare relevantă cu privire la starea civilă.*

(2) Pierderea sau furtul documentelor în baza cărora se permite trecerea frontierei de stat a României, precum și al celor eliberate de autoritățile române în baza prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se declară la organul de poliție competent teritorial, în termen de 48 de ore de la constatarea evenimentului.

(3) Documentele de stare civilă, cele care atestă legătura de rudenie, precum și cele care atestă sau dovedesc parteneriatul, emise de autoritățile străine, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) documentele eliberate de instituții din statele semnatare ale Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, se apostilează;

b) documentele eliberate de instituții din statele cu care România a încheiat tratate de asistență judiciară sunt scutite de supralegalizare, apostilare sau de orice altă formalitate;

c) documentele care nu se încadrează în categoriile prevăzute la lit. a) și b) se supralegalizează în condițiile prevăzute de art. 162 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat.

ART. 11

Pe durata șederii în România, cetățenii Uniunii Europene sau, după caz, membrii familiilor lor au obligația de a se supune controalelor de specialitate ale organelor competente române, efectuate în aceleași condiții ca și cele aplicabile cetățenilor români.

CAP. 3

Condițiile exercitării dreptului de rezidență pe teritoriul României de către cetățenii Uniunii Europene, precum și de membrii familiilor lor

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 12

(1) Cetățenii Uniunii Europene, care intră pe teritoriul României, beneficiază de drept de rezidență pentru o perioadă de până la 3 luni de la data intrării în țară, fără îndeplinirea vreunei condiții suplimentare.

(2) Membrii de familie ai cetățenilor Uniunii Europene, indiferent de cetățenie, care îi însoțesc sau li se alătură ulterior beneficiază de prevederile alin. (1).

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) pot beneficia de drept de rezidență pe teritoriul României pentru o perioadă mai mare de 3 luni în condițiile prevăzute la secțiunea a 2-a a prezentului capitol.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) pot beneficia de drept de rezidență permanentă pe teritoriul României în condițiile prevăzute la secțiunea a 3-a a prezentului capitol.

SECȚIUNEA a 2-a

Dreptul de rezidență pentru o perioadă de peste 3 luni

ART. 13

(1) Cetățenii Uniunii Europene aflați în una dintre următoarele situații au dreptul de rezidență în România pentru o perioadă mai mare de 3 luni:

a) desfășoară pe teritoriul României activități dependente sau activități independente, în condițiile legii;

b) dețin mijloace de întreținere pentru ei și membrii lor de familie, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România, și asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România;

c) sunt înscriși la o instituție din România, acreditată în condițiile legii, având ca obiect principal de activitate desfășurarea de activități de învățământ sau de perfecționare a pregătirii profesionale, au asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România și asigură autoritățile competente, printr-o declarație pe propria răspundere sau prin orice alt mijloc, că dețin mijloace de întreținere pentru ei și membrii lor de familie, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România;

d) sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii Europene care îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(1¹) Membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene pot beneficia de dreptul de rezidență pentru o perioadă de peste 3 luni dacă însoțesc sau se alătură ulterior cetățeanului Uniunii Europene care îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) - c).

(2) Dreptul de rezidență are o durată determinată de perioada în care titularul acestuia se află în mod efectiv în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) care au stat la baza acordării dreptului respectiv.

(3) Rezidentul care s-a aflat în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) pentru o perioadă mai mare de un an și ulterior a devenit șomer, în condițiile legii, beneficiază, în continuare, de dreptul de rezidență, pe perioada în care are această calitate.

(4) Rezidentul care a avut un contract de muncă cu o durată determinată mai mică de un an sau care s-a aflat în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) pentru o perioadă de cel mult 12 luni și ulterior a devenit șomer, în condițiile legii, beneficiază de dreptul de rezidență pentru o perioadă de 6 luni de la data obținerii acestei calități.

(5) Rezidentul care nu se mai află în situația prevăzută la alin. (1) lit. a), dar care nu a devenit șomer și urmează un program de pregătire profesională la o instituție dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. c), beneficiază, în continuare, de dreptul de rezidență acordat, doar dacă pregătirea se desfășoară în domeniul de activitate pentru care i s-a acordat acest drept.

(6) Pe perioada în care rezidentul aflat în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) se află în incapacitate temporară de muncă datorată unei boli sau unui accident, beneficiază, în continuare, de dreptul de rezidență acordat.

(7) Prin excepție de la alin. (1) lit. d) și alin. (1[^]1), numai soțul/soția, partenerul și copiii aflați în întreținere vor avea drept de rezidență ca membri de familie ai unui cetățean al Uniunii Europene care a dobândit acest drept ca urmare a îndeplinirii condiției prevăzute de alin. (1) lit. c).

ART. 14 *** Abrogat

ART. 15

În vederea luării în evidență și eliberării certificatului de înregistrare, cetățenii Uniunii Europene aflați în situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a), b) și c) vor depune la sediul formațiunii teritoriale competente a Autorității pentru străini, în termen de 90 de zile de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de documentul național de identitate sau pașaportul, valabile, precum și de următoarele documente, după caz:

a) contractul de muncă sau o adeverință eliberată de angajator, vizată în condițiile legii, ori autorizația pentru desfășurarea de activități independente, eliberată conform legii, în cazul în care solicită înregistrarea pentru scopurile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a);

b) dovada că dețin mijloace de întreținere pentru ei și, după caz, pentru membrii lor de familie, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România, și că au asigurare de sănătate recunoscută în sistemul de asigurări sociale de sănătate din România, în situația în care solicită înregistrarea în cazul prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. b);

c) dovada că sunt înscriși la o instituție de învățământ acreditată, dovada că au asigurare de sănătate recunoscută în sistemul național de asigurări sociale de sănătate din România și declarația pe propria răspundere sau altă dovadă că dețin mijloace de întreținere pentru ei și, după caz, pentru membrii lor de familie, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România, în cazul în care solicită înregistrarea pentru scopul prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. c).

ART. 16

(1) În vederea luării în evidență și eliberării certificatului de înregistrare, cetățenii Uniunii Europene prevăzuți la art. 13 alin. (1) lit. d) trebuie să depună la sediul formațiunii teritoriale competente a Autorității pentru străini, în termen de 90 de zile de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de documentul național de identitate sau pașaportul, valabile, precum și de următoarele documente:

a) actul de stare civilă care atestă căsătoria sau, după caz, documentele care atestă legătura de rudenie cu rezidentul, în condițiile art. 10 alin. (3);

b) certificatul de înregistrare al cetățeanului Uniunii Europene căruia i se alătură, dacă cetățeanul Uniunii Europene a fost luat în evidență anterior.

(2) Cetățeanul Uniunii Europene aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. b) și c), căruia i se alătură membrii de familie prevăzuți la alin. (1), este obligat să facă dovada că deține mijloace de întreținere pentru aceștia, de regulă cel puțin la nivelul

venitului minim garantat în România, și asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România.

(3) Procedura stabilită la alin. (1) și (2) se aplică persoanelor aflate în întreținere și partenerului, cetățeni ai Uniunii Europene, situație în care aceștia vor prezenta documente eliberate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau de proveniență, care să ateste aceste calități, precum și documentul prevăzut la alin. (1) lit. b).

ART. 17

(1) În baza documentelor depuse de persoanele prevăzute la art. 15 și 16, organele competente eliberează acestora certificatele de înregistrare în ziua depunerii cererii.

(2) În cazul în care, pe baza documentelor depuse de persoanele prevăzute la art. 15 și 16, organele competente constată că nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 13 alin. (1), solicită persoanelor ca, într-un termen considerat necesar de acestea, dar nu mai mare de 30 de zile, să prezinte eventualele documente care mai sunt necesare în vederea soluționării cererii. Dacă după termenul stabilit se constată, în continuare, că nu sunt îndeplinite condițiile, organele competente comunică în scris refuzul eliberării certificatului de înregistrare, precum și motivele care au stat la baza acestei decizii, indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată.

(3) Împotriva refuzului eliberării certificatului de înregistrare se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă.

ART. 18

(1) Dreptul de rezidență al membrilor de familie care au cetățenia Uniunii Europene este valabil pe toată perioada pentru care cetățeanul Uniunii Europene ai cărui membri de familie sunt are drept de rezidență, precum și, până la împlinirea termenului la care pot beneficia de rezidență permanentă, în oricare dintre următoarele situații:

- a) când cetățeanul Uniunii Europene părăsește România sau a decedat;
- b) în cazul soților, când se desface sau se anulează căsătoria;
- c) în cazul partenerilor, când se desface sau se anulează parteneriatul înregistrat.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), dobândirea ulterioară a dreptului de rezidență permanentă, în condițiile prevăzute în cadrul secțiunii a 3-a din prezentul capitol, este condiționată de continuarea șederii pe teritoriul României a persoanelor prevăzute la art. 16, în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a) - d).

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) dreptul de rezidență al copiilor ori părintelui în îngrijirea căruia aceștia se află rămâne valabil până la terminarea studiilor, cu respectarea următoarelor condiții cumulative:

- a) copiii locuiesc în România;
- b) copiii sunt înscriși la o instituție de învățământ din România.

ART. 19

(1) În vederea luării în evidență și eliberării cărții de rezidență, membrii de familie prevăzuți la art. 13 alin. (1) trebuie să depună la sediul formațiunii teritoriale competente a Autorității pentru străini, în termen de 90 de zile de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de următoarele documente:

- a) pașaport valabil;
- b) actul de stare civilă care atestă existența căsătoriei sau, după caz, documentul care atestă legătura de rudenie cu cetățeanul Uniunii Europene, în condițiile art. 10 alin. (3);

c) certificatul de înregistrare al cetățeanului Uniunii Europene căruia i se alătură, dacă cetățeanul Uniunii Europene a fost luat în evidență anterior.

(2) Cetățeanul Uniunii Europene aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. b) și c), căruia i se alătură membrii de familie prevăzuți la alin. (1), este obligat să facă dovada că deține mijloace de întreținere pentru aceștia, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România, și asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător persoanelor aflate în întreținere și partenerului, care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, situație în care vor prezenta documente eliberate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau de proveniență, care să ateste aceste calități, precum și documentele prevăzute la alin. (1) lit. a) și c).

(4) La depunerea cererii prevăzute la alin. (1) organele competente eliberează solicitantului o adeverință care face dovada dreptului de rezidență până la eliberarea cărții de rezidență. Cartea de rezidență va fi eliberată în cel mult 90 de zile de la depunerea cererii.

(5) În termenul prevăzut la alin. (4), organele competente efectuează toate verificările necesare pentru constatarea îndeplinirii condițiilor pentru emiterea cărții de rezidență, inclusiv, după caz, cele referitoare la elementele pe baza cărora se poate stabili faptul că este o căsătorie de conveniență, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Verificări similare pot fi efectuate și în cazul parteneriatului, pentru a se determina dacă acesta a fost încheiat sau este declarat cu scopul de a beneficia de drept de rezidență pe teritoriul României.

(6) Dacă, pe baza verificărilor prevăzute la alin. (5), organele competente care au primit cererea constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, eliberează solicitantului "cartea de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii Europene", în termenul prevăzut la alin. (4).

(7) În cazul în care se constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, organele competente comunică în scris refuzul eliberării cărții de rezidență, motivele care au stat la baza acestei decizii, indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată.

(8) Împotriva refuzului eliberării cărții de rezidență se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă.

ART. 20

(1) Valabilitatea cărții de rezidență prevăzută la art. 19 alin. (4) este de până la 5 ani de la data emiterii, dar nu mai mare decât perioada de rezidență a cetățeanului Uniunii Europene al cărui membru de familie este.

(2) Cartea de rezidență prevăzută la art. 19 alin. (4) își pierde valabilitatea în cazul absenței temporare de pe teritoriul României a titularului pentru mai mult de 6 luni în decurs de un an, cu următoarele excepții:

a) absența de pe teritoriul României pentru satisfacerea serviciului militar obligatoriu, indiferent de perioadă;

b) absența de pe teritoriul României pentru motive întemeiate, precum starea de graviditate și de naștere, boală gravă, participarea la programe de învățământ sau pregătire

profesională ori mutarea în interes de serviciu într-un alt stat membru sau o țară terță, pentru o perioadă de maximum 12 luni consecutive.

ART. 21

(1) Dreptul de rezidență al membrilor de familie care nu au cetățenia Uniunii Europene este valabil pe toată perioada pentru care cetățeanul Uniunii Europene, ai cărui membri de familie sunt, are rezidență în România, precum și, până la împlinirea termenului la care pot beneficia de rezidență permanentă, în următoarele situații:

a) în cazul în care cetățeanul Uniunii Europene al cărui membru de familie este a decedat, dacă membrul de familie a avut o rezidență de cel puțin un an în această calitate;

b) în cazul soților, dacă se desface sau se anulează căsătoria în oricare dintre următoarele condiții:

(i) de la încheierea căsătoriei și până la sesizarea instanței de judecată competente pentru desfacerea, declararea nulității sau anularea căsătoriei au trecut cel puțin 3 ani, din care o perioadă de cel puțin un an pe teritoriul României;

(ii) prin acordul soților ori prin hotărâre judecătorească, soțului/soției care nu are cetățenia Uniunii Europene i-a fost încredințat spre creștere și educare copilul cetățeanului Uniunii Europene;

(iii) instanța de judecată a hotărât desfacerea căsătoriei numai din vina soțului/soției care este cetățean al Uniunii Europene;

(iv) în urma acordului soților ori prin hotărâre judecătorească, instanța de judecată stabilește dreptul soțului/soției care nu are cetățenia Uniunii Europene de a vizita copilul minor. În acest caz, instanța de judecată trebuie să precizeze în dispozitivul hotărârii judecătorești că vizitele se vor efectua pe teritoriul României, cu indicarea exactă a perioadei de timp pentru care acest drept este acordat;

c) în cazul partenerilor, când se desface sau se anulează parteneriatul înregistrat, cu aplicarea în mod corespunzător a condițiilor prevăzute la lit. b).

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), dobândirea ulterioară a dreptului de rezidență permanentă este condiționată de continuarea șederii pe teritoriul României a persoanelor prevăzute la art. 19, în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a) și b), sau în calitate de membru de familie al unei persoane care îndeplinește una dintre aceste condiții, dacă familia este deja constituită pe teritoriul României.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) dreptul de rezidență al copiilor ori părintelui în îngrijirea căruia aceștia se află rămâne valabil până la terminarea studiilor, cu respectarea următoarelor condiții cumulative;

a) copiii locuiesc în România;

b) copiii sunt înscriși la o instituție de învățământ din România.

SECȚIUNEA a 3-a

Dreptul de rezidență permanentă

ART. 22

(1) Cetățenii Uniunii Europene care au o rezidență continuă și legală pe teritoriul României pentru o perioadă de cel puțin 5 ani beneficiază de dreptul de rezidență permanentă.

(2) *Persoanele care nu au cetățenia Uniunii Europene și care au o rezidență continuă pe teritoriul României pentru o perioadă de cel puțin 5 ani, în calitate de membri de familie ai unui cetățean al Uniunii Europene rezident sau rezident permanent, beneficiază de prevederile alin. (1).*

(3) *La stabilirea continuității perioadei de rezidență nu sunt considerate întreruperi:*

a) absențele temporare de pe teritoriul României care nu depășesc 6 luni în decurs de un an;

b) absența de pe teritoriul României pentru satisfacerea serviciului militar obligatoriu;

c) absența de pe teritoriul României pentru motive întemeiate, precum starea de graviditate și de naștere, boală gravă, participarea la programe de învățământ sau pregătire profesională ori mutarea în interes de serviciu într-un alt stat membru sau o țară terță, pentru o perioadă de maximum 12 luni consecutive.

(4) *Dreptul de rezidență permanentă se pierde în cazul unei absențe de pe teritoriul României pentru o perioadă mai mare de 2 ani consecutivi.*

ART. 23

(1) *Prin excepție de la prevederile art. 22, rezidenții beneficiază de rezidență permanentă, anterior împlinirii perioadei continue de 5 ani de ședere, atunci când:*

a) desfășoară activități dependente sau activități independente dacă în momentul încetării activității au dreptul de pensie pentru limită de vârstă sau, în cazul în care contractul de muncă încetează cu drept de pensionare anticipată în condițiile legii, dacă au fost angajați în România cel puțin în ultimele 12 luni și au avut o ședere continuă mai mare de 3 ani pe teritoriul României. Pentru rezidenții care desfășoară profesii liberale condiția referitoare la vârsta de pensionare se consideră îndeplinită în momentul împlinirii vârstei de 60 de ani, dacă legea nu prevede altfel;

b) desfășoară activități dependente sau activități independente, au o ședere continuă pe teritoriul României pentru o perioadă mai mare de 2 ani și încetează munca datorită pierderii totale sau a cel puțin jumătate din capacitatea de muncă. Dacă această incapacitate este rezultatul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale, condiția referitoare la durata șederii nu se aplică;

c) după o perioadă de 3 ani de rezidență, în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a), își desfășoară activitatea într-un alt stat membru, menținându-și, în același timp, reședința pe teritoriul României, unde se întorc, regulat, în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână. La acordarea drepturilor prevăzute la lit. a) și b), perioadele de angajare petrecute în statul membru în care persoana în cauză lucrează vor fi considerate ca fiind petrecute pe teritoriul României.

(2) *Perioadele de șomaj, de concediu medical sau de încetare a activității datorate îmbolnăvirii ori unui accident, precum și orice alte perioade de încetare a activității pentru motive neimputabile persoanei în cauză se iau în calcul la stabilirea continuității perioadelor prevăzute la alin. (1).*

(3) *Condițiile referitoare la durata rezidenței și angajării, stabilite la alin. (1) lit. a), și condiția referitoare la durata rezidenței, stabilită la alin. (1) lit. b), nu se vor aplica dacă persoana care este angajată sau desfășoară activități economice în mod independent este căsătorită cu un cetățean român.*

(4) În cazul în care cetățeanul Uniunii Europene dobândește dreptul de rezidență permanentă în baza alin. (1), membrii de familie ai acestuia, indiferent de cetățenie, au drept de rezidență permanentă numai dacă gospodăresc împreună cu acesta pe teritoriul României.

(5) În cazul în care rezidentul care desfășura activități dependente sau independente decedează în perioada de activitate, dar anterior dobândirii, în condițiile stabilite la alin. (1), a dreptului de ședere permanentă, membrii de familie care au gospodărit împreună cu acesta pe teritoriul României pot dobândi dreptul de rezidență permanentă, dacă:

a) la data decesului rezidentul avea o ședere continuă de 2 ani pe teritoriul României;

b) decesul a survenit în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale;

c) soțul supraviețuitor a pierdut cetățenia română după căsătoria cu cetățeanul Uniunii Europene, titular al dreptului de ședere principal.

ART. 24

(1) *Persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22 și 23 pot solicita formațiunilor teritoriale competente ale Autorității pentru străini eliberarea cărții de rezidență permanentă pentru cetățenii Uniunii Europene, respectiv a cărții de rezidență permanentă pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene.*

(2) *Valabilitatea cărții de rezidență permanentă pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene este de 10 ani de la data emiterii și se reînnoiește la cerere.*

(3) *Dacă Autoritatea pentru străini constată îndeplinirea condițiilor pentru emiterea documentelor prevăzute la alin. (1), eliberează, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, cartea de rezidență permanentă pentru cetățenii Uniunii Europene, respectiv în termen de 90 de zile de la depunerea cererii, cartea de rezidență permanentă pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene.*

(4) *În cazul în care se constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, organele competente comunică în scris refuzul eliberării documentelor prevăzute la alin. (1), motivele care au stat la baza acestei decizii, indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată.*

(5) *Împotriva refuzului eliberării documentelor prevăzute la alin. (1) se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă.*

SECȚIUNEA a 4-a

Limitele menținerii dreptului de rezidență

ART. 24¹

(1) *Cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora beneficiază de dreptul de rezidență prevăzut la art. 12 atât timp cât nu devin o sarcină excesivă pentru sistemul asigurărilor sociale din România.*

(2) *Cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora beneficiază de dreptul de rezidență prevăzut în secțiunea a 2-a atât timp cât îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 13, 18 și 21.*

(3) *Autoritatea pentru străini poate verifica îndeplinirea condițiilor pentru exercitarea dreptului de rezidență de către cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora.*

ART. 24²

(1) *Împotriva cetățenilor Uniunii Europene și membrilor de familie ai acestora care nu îndeplinesc condițiile de exercitare a dreptului de rezidență, potrivit art. 24¹, Autoritatea pentru străini poate emite o decizie de părăsire a teritoriului României.*

(2) *Comunicarea deciziei de părăsire a teritoriului României se face în condițiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.*

(3) *Persoana împotriva căreia a fost emisă decizia de părăsire a teritoriului României are obligația de a părăsi România în 30 de zile de la data comunicării deciziei.*

(4) *Împotriva deciziei de părăsire a teritoriului României se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă. Exercițarea unei căi de atac întrerupe curgerea termenului în care persoana are obligația să părăsească teritoriul României.*

(5) *În situația în care persoana în cauză nu părăsește teritoriul României în termenul prevăzut la alin. (3), Autoritatea pentru străini ia măsuri de escortare a acesteia până la frontieră. Escortarea se face, de regulă, în 24 de ore de la depistarea persoanei în cauză.*

(6) *În cazul membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, dacă escortarea nu poate fi efectuată în termenul prevăzut la alin. (5), la propunerea Autorității pentru străini, procurorul anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București poate dispune ca, până la îndeplinirea acestei măsuri, persoana să fie luată în custodie publică, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la luarea în custodie publică și, după caz, la tolerarea rămânerii pe teritoriul României.*

ART. 24³

Decizia de părăsire a teritoriului României nu poate fi emisă împotriva cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor de familie ai acestora, dacă:

- a) cetățeanul Uniunii Europene desfășoară activități dependente sau independente;*
- b) cetățeanul Uniunii Europene dovedește prin orice mijloc că este în căutarea unui loc de muncă și că are posibilități reale de a fi angajat.*

CAP. 4

Restrângerea dreptului la liberă circulație pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor lor

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 25

(1) *Autoritățile române competente pot restrânge exercitarea dreptului la liberă circulație pe teritoriul României de către cetățenii Uniunii Europene sau de către membrii de familie ai acestora numai din rațiuni de ordine publică, securitate națională ori sănătate publică.*

(2) *Împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care au drept de rezidență permanentă, se pot dispune, în condițiile legii, măsuri specifice de restrângere a dreptului la liberă circulație numai dacă reprezintă un pericol iminent pentru ordinea publică și securitatea națională.*

(3) *Dreptul la liberă circulație pe teritoriul României, în cazul următoarelor categorii de cetățeni ai Uniunii Europene, poate fi restrâns numai pentru motive imperative de securitate națională:*

a) rezidenții cu ședere continuă și legală pe teritoriul României în ultimii 10 ani;
b) minorii, cu excepția cazului în care îndepărtarea este necesară pentru interesul copilului, conform prevederilor Convenției Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului din 20 noiembrie 1989, ratificată prin Legea nr. 18/1990, republicată.

(4) Adoptarea de către organele competente a oricărei decizii de restrângere a dreptului la libera circulație, în special a celor cu privire la îndepărtarea de pe teritoriul României, dispuse în condițiile legii, se face numai cu luarea în considerare a duratei efective a șederii persoanei în cauză pe teritoriul României, a vârstei acesteia, a stării de sănătate, a situației familiale și economice, a gradului de integrare socială și culturală în România și al asigurării menținerii legăturilor sale cu țara de origine.

(4¹) Dispunerea oricărei măsuri de restrângere a dreptului de liberă circulație pe teritoriul României al cetățenilor Uniunii Europene și al membrilor familiilor lor trebuie luată numai cu respectarea principiului proporționalității și trebuie să aibă la bază exclusiv comportamentul persoanei în cauză. Acest comportament trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă pentru valorile fundamentale ale societății. O astfel de măsură nu poate fi bazată exclusiv pe existența unei condamnări penale anterioare.

(5) Orice măsură de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor lor nu poate avea decât caracter temporar și poate fi dispusă numai pentru o durată de timp limitată la perioada necesară încetării motivelor care au stat la baza adoptării acesteia.

(6) Decizia de restrângere a dreptului de liberă circulație se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie al acestuia, în scris, de către autoritatea care a dispus o astfel de măsură, în condițiile legii. Decizia trebuie să conțină motivele care au stat la baza dispunerii unei astfel de măsuri, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi atacată decizia și termenul de introducere a acțiunii și, dacă este cazul, termenul în care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia trebuie să părăsească teritoriul României.

(7) Instanța care judecă acțiunea introdusă împotriva unei decizii de restrângere a dreptului la liberă circulație analizează legalitatea deciziei, respectarea principiului proporționalității măsurii dispuse și a condițiilor stabilite la alin. (1) - (6), precum și faptele și circumstanțele care justifică măsura dispusă.

ART. 26

Modalitățile prin care se poate restrânge exercițiul liberei circulații pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor acestora sunt următoarele:

- a) nepermiterea intrării pe teritoriul României;
- b) îndepărtarea de pe teritoriul României pentru motive de sănătate publică;
- c) declararea ca indezirabil;
- d) expulzarea.

SECȚIUNEA a 2-a

Persoanele indezirabile

ART. 27

(1) Declararea ca indezirabil este o măsură care se dispune împotriva unui cetățean al Uniunii Europene sau unui membru de familie al acestuia care a desfășurat, desfășoară ori

despre care există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională sau ordinea publică.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de Curtea de Apel București, la sesizarea procurorului anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București. Procurorul sesizează instanța de judecată la propunerea instituțiilor cu competențe în domeniul ordinii publice și securității naționale care dețin date sau indicii temeinice în sensul celor prevăzute la alin. (1).

(3) Datele și informațiile în baza cărora se propune declararea ca indezirabil pentru rațiuni de securitate națională se pun la dispoziție instanței de judecată în condițiile stabilite de actele normative care reglementează regimul activităților referitoare la siguranța națională și protejarea informațiilor clasificate.

(4) Sesizarea prevăzută la alin. (2) se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Instanța de judecată aduce la cunoștință persoanei în cauză faptele care stau la baza sesizării, cu respectarea prevederilor actelor normative care reglementează regimul activităților referitoare la siguranța națională și la protejarea informațiilor clasificate.

(5) Curtea de Apel București se pronunță, prin hotărâre motivată, în termen de 10 zile de la sesizarea formulată în condițiile alin. (2). Hotărârea instanței este definitivă. Atunci când declararea străinului ca indezirabil se întemeiază pe rațiuni de securitate națională, în conținutul hotărârii nu se menționează datele și informațiile care au stat la baza motivării acesteia.

(6) Prin hotărârea prevăzută la alin. (5), instanța poate dispune și luarea în custodie publică a persoanei în cauză, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la luarea în custodie publică.

(7) Hotărârea se comunică persoanei în cauză, precum și, dacă instanța dispune declararea ca indezirabil, Autorității pentru străini, pentru a fi pusă în executare.

(8) Dreptul de rezidență al persoanei în cauză încetează de la data pronunțării hotărârii prin care aceasta a fost declarată indezirabilă.

(9) Punerea în executare a hotărârii prin care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie a fost declarat indezirabil se realizează prin escortarea străinului până la frontieră sau până în țara de origine, de către personalul specializat al Autorității pentru străini.

(10) Perioada pentru care un cetățean al Uniunii Europene sau membru de familie al unui cetățean al Uniunii Europene poate fi declarat indezirabil este de la 1 la 10 ani, cu posibilitatea prelungirii termenului pentru o nouă perioadă cuprinsă între aceste limite, în cazul în care se constată că nu au încetat motivele care au determinat luarea acestei măsuri. Prolungirea termenului se face în condițiile prevăzute la alin. (2).

(11) Persoanele declarate indezirabile vor fi comunicate de Autoritatea pentru străini Direcției generale afaceri consulare.

ART. 28 *** Abrogat

ART. 29

(1) Hotărârea prevăzută la art. 27 alin. (5) poate fi atacată cu recurs, în termen de 10 zile de la data comunicării, la Înalta Curte de Casație și Justiție. Instanța se pronunță în termen de 5 zile de la data primirii cererii. Hotărârea este definitivă și irevocabilă.

(2) *Exercitarea căii de atac prevăzute la alin. (1) nu are efect suspensiv de executare a hotărârii prin care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie a fost declarat indezirabil. În cazuri bine justificate și pentru a se preveni producerea de pagube iminente, persoana în cauză poate cere instanței să dispună suspendarea executării hotărârii prin care a fost declarat indezirabil, până la soluționarea căii de atac. Instanța va soluționa cererea de suspendare, de urgență, hotărârea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept.*

(3) *Exercitarea căii de atac prevăzute la alin. (1) nu are efect suspensiv asupra măsurii de luare în custodie publică, dispusă potrivit art. 27 alin. (6).*

ART. 29¹

(1) *După împlinirea a jumătate din perioada interdicției dispuse în condițiile art. 27 sau după 3 ani de la data dispunerii acesteia, persoana declarată indezirabilă în condițiile prezentei ordonanțe de urgență poate solicita ridicarea interdicției.*

(2) *Ridicarea interdicției se poate dispune luându-se în considerare schimbările survenite față de împrejurările care au determinat dispunerea acesteia.*

(3) *Cererea de ridicare a interdicției se depune la Curtea de Apel București. Cererea se judecă în camera de consiliu.*

(4) *Instanța soluționează cauza de urgență și cu precădere.*

(5) *Hotărârea prevăzută la alin. (4) este supusă recursului. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă.*

(6) *Prezența procurorului este obligatorie la toate ședințele de judecată.*

(7) *Hotărârile rămase definitive se comunică Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Autorității pentru străini.*

SECȚIUNEA a 3-a

Expulzarea

ART. 30

(1) *Împotriva cetățeanului Uniunii Europene sau a membrului de familie al acestuia, care a săvârșit o infracțiune pe teritoriul României, poate fi dispusă măsura expulzării în condițiile prevăzute de Codul penal și Codul de procedură penală, cu respectarea prevederilor art. 25.*

(2) *Instanța poate dispune interzicerea intrării pe teritoriul României persoanei împotriva căreia s-a dispus măsura expulzării, pe o perioadă cuprinsă între 1 și 5 ani. Perioada de interdicție curge de la data ieșirii din țară.*

(3) *În cazul membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, aflați în situația prevăzută la alin. (1), instanța poate dispune ca, până la efectuarea expulzării, persoana să fie luată în custodie publică, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la luarea în custodie publică și, după caz, la tolerarea rămânerii pe teritoriul României.*

(4) *** Abrogat

ART. 31

(1) *Cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia nu poate fi expulzat într-un stat în care există temeri justificate că viața îi este pusă în pericol ori că va fi supus la torturi, tratamente inumane sau degradante.*

(2) *Interdicția de expulzare durează până la dispariția motivelor pe care a fost întemeiată.*

(3) *** *Abrogat*

(4) Constatarea situațiilor prevăzute la alin. (1) este de competența instanței de judecată, în urma comunicării efectuate de către Autoritatea pentru străini.

ART. 31¹

(1) Dacă măsura de expulzare, așa cum este prevăzută la art. 30 alin. (1), este pusă în aplicare după o perioadă mai mare de 2 ani de la data la care a fost dispusă, la cererea Autorității pentru străini, instanța de executare va verifica dacă persoana în cauză mai reprezintă o amenințare reală și prezentă la ordinea publică sau securitatea națională ori dacă au intervenit schimbări materiale în circumstanțele care au determinat dispunerea măsurii de expulzare.

(2) Instanța se va pronunța asupra menținerii sau revocării măsurii de siguranță a expulzării în termen de 3 zile lucrătoare de la data sesizării. La ședința de judecată, prezența procurorului este obligatorie. Hotărârea este definitivă și irevocabilă.

ART. 31²

(1) După împlinirea a jumătate din perioada interdicției dispuse în condițiile art. 30 alin.

(2), persoana expulzată poate solicita ridicarea interdicției.

(2) Ridicarea interdicției se poate dispune luându-se în considerare schimbările survenite față de împrejurările care au determinat dispunerea acesteia.

(3) Cererea de ridicare a interdicției se depune la instanța care a dispus această măsură. Cererea se judecă în camera de consiliu.

(4) Instanța soluționează cauza de urgență și cu precădere.

(5) Hotărârea prevăzută la alin. (4) este supusă recursului. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă.

(6) Hotărârile rămase definitive se comunică Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Autorității pentru străini.

SECȚIUNEA a 4-a

Îndepărtarea de pe teritoriul României pentru motive de sănătate publică

ART. 32

(1) Măsura îndepărtării de pe teritoriul României pentru motive de sănătate publică a cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie ai acestora poate fi dispusă de Autoritatea pentru străini, la solicitarea structurilor specializate ale Ministerului Sănătății Publice, numai în cazul în care, pe baza analizelor medicale efectuate de către persoana în cauză la un interval de cel mult 3 luni de la intrarea pe teritoriul României, se constată existența unei afecțiuni dintre cele stabilite potrivit prevederilor alin. (3).

(2) Efectuarea analizelor prevăzute la alin. (1) de către persoana în cauză este scutită de taxe și poate fi dispusă de structurile specializate ale Ministerului Sănătății Publice numai în cazul în care există indicii temeinice că, la data intrării pe teritoriul României, suferea de una dintre afecțiunile stabilite potrivit alin. (3).

(3) Lista afecțiunilor care justifică măsura nepermitterii sau a îndepărtării de pe teritoriul României se aprobă prin ordin al ministrului sănătății care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se stabilește în conformitate cu recomandările Organizației Mondiale a Sănătății.

(4) *Aplicarea măsurii îndepărtării de pe teritoriul României a persoanei aflate în situația prevăzută la alin. (1) se face prin escortarea acesteia până la frontieră de către personalul Autorității pentru străini.*

SECȚIUNEA a 5-a Contravenții

ART. 32¹

(1) *Neîndeplinirea oricăreia dintre obligațiile stabilite la art. 9, 10, 15, 16 și la art. 19 alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 25 lei la 50 lei.*

(2) *Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către lucrători anume desemnați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.*

(3) *În cazul contravențiilor prevăzute la alin. (1), contravenientul poate achita în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.*

(4) *Contravenției prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.*

CAP. 5

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 33

(1) *Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sunt aplicabile și cetățenilor statelor care fac parte din Spațiul Economic European.*

(2) *Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Legea nr. 309/2004 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 1 iulie 2004.*

ART. 33¹

(1) *Forma și conținutul documentelor care se eliberează cetățenilor Uniunii Europene și membrilor de familie ai acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.*

(2) *Materialele necesare producerii cărților de rezidență eliberate cetățenilor Uniunii Europene și membrilor de familie ai acestora sunt asigurate din stocurile achiziționate de Ministerul Administrației și Internelor pentru confecționarea cărților de identitate pentru cetățenii români, potrivit art. 23 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 84/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 372/2002, cu modificările și completările ulterioare.*

(3) *Pentru aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Administrației și Internelor va elabora norme metodologice, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.*

ART. 33²

Fiecărui cetățean al Uniunii Europene, precum și oricărui membru de familie care a fost luat în evidențele Autorității pentru străini i se atribuie un cod numeric personal care se înscrie în documentul care atestă rezidența pe teritoriul României.

ART. 34 *** Abrogat

ART. 35

Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva Consiliului nr. 38/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind libera circulație și rezidență a cetățenilor Uniunii Europene și membrilor de familie ai acestora pe teritoriul statelor membre, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1.612/68 și de abrogare a directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 158 din 30 aprilie 2004.
